Stavskonferencen i Københavns Stav den 3. og 4. november 1995

At finde glæde!
Under temaet »at finde glæde« mødtes medlemmer, gæster og ledere i bygningen på Maglegårds Allé nord for København til Københavns Stavs halvårlige stavskonference. Bo G. Wennerlund, præsident for templet i Stockholm, var inviteret til at tale ved konferencens to hovedmøder om søndagen.
Staven var endnu engang nødsaget til at opdele søndagens hovedmøde i to.

Stavspræsident Johan Koch Københavns Stav

Om missionering
»Ved stavspræstedømmemødet kaldte jeg alle brødrene til at gå ud en dag om måneden sammen med missionærerne. Jeg vil i dag gerne give søstrene det samme kald.

Jeg kan love jer, at vi vil blive velsignet.

Om medlemskab af kirken
Da han kaldte os til at være medlemmer af Kirken tog han os ud af verden.

»Vi er i verden, men vi behøver ikke at være som verden.«

Stavspræsidenten citerede Bo G. Wennerlund, præsident for templet i Stockholm:

»Det er alvorligt ikke at være medlem af Kirken. Det er mere alvorligt at være medlem, men det er mest alvorligt at være medlem og ikke tage det alvorligt.«

Om ægteskabet
Det er nødvendigt at vi arbejder i vores ægteskaber for at gøre dem stærkere. Lucifer arbejder alt for hårdt for at ødelægge ægteskaberne, og han har meget stor succes. Klokkerne ringer af glæde i helvedet, når ægteskaberne går i stykker.

Når I begynder at tænke tanker, I ikke skulle tænke, vil jeg opfordre jer til, at I så også hører klokkerne ringe, og en vis herre fryde sig.

Jens Kristoffersen Førsterådgiver i stavspræsidentskabet i Københavns Stav.

Om musik i Kirken
Hvis du finder glæder ved at synge Kirkens salmer, så vis det.

Om missionering
Hvis du finder glæde ved at dele evangeliet, så vis det. Et smil eller et varmt håndtryk er velkommen.

Om kristendommen
På spørgsmålet om, hvorfor vi ikke har kors i vores templer eller kirkebygninger, citerede bror Kristoffersen præsident Hinckley:

»Vores symbol på kristendommen er den måde, vore medlemmer lever på.«

Om omvendelse
Det er en velsignet mand eller kvinde, der kender betydningen af omvendelsens mirakel.

Om at handle i nuet
Hvis du ikke beder dagligt, så gør det nu.

Hvis du har moralske problemer, så stop det nu.

Hvis du ikke studerer dagligt, så begynd nu.

Vær forældre eller ægtefæller nu.

Hvis du ikke holder familieaften, så gør det nu.

Hold visdomsordet nu.

Betal din tiende nu.

Hvis du ønsker at blive elsket mere, så elsk selv mere.

Ole Madsen Andenrådgiver i stavspræsidentskabet i Københavns Stav:

Om vidnesbyrd
Et vidnesbyrd er som en græsplæne. En grøn plæne kræver vand og gødning. På samme måde skal et vidnesbyrd også passes og plejes og have alt, hvad det har brug for. Så vil det vokse op som en frodig græsplæne.

Vi har gode muligheder for at nyde glæde, hvis vi følger de råd og den vejledning, som vi får i Kirken.

I Kirken glæder vi os ved livet. Vi kan se det i et andet perspektiv. Vi må ikke misunde andre, men →

glæde os over deres succes. Det fører til et mere positivt liv.

Vi må bruge den positive jantelov: Du kan noget! Du har betydning! Der er brug for dig!

Aage Brock
1. rådgiver i biskoprådet i Københavns 3. Ward

Om forsoningen
Gud ønsker, at vi skal blive, sådan som han er.

Det er ikke alle fædre, der ønsker det, men han er fuldkommen.

Der sker fejl i enhver indlæring, og det vidste Gud godt.

Han måtte finde en udvej, en der kunne betale vores gæld. En der ikke selv havde noget gæld. Kristus ville vise os vejen og så dø for os. Han var villig til at gå hele vejen.

Vi er her på denne jord nu. Kristus har holdt sit løfte til os.

Han har vist os vejen, og han har lidt alle smerter. Han forstår os. Han føler med os, fordi han selv har oplevet det.

Susanne Andersen
Medlem af Allerød Ward

Om tjeneste og handlefrihed
Handlefrihed giver os frihed til at vælge. Det er en tillid Herren viser os.

Mennesket er til for at kunne nyde glæde. Hvor vidt vi nyder glæde afhænger af de valg, vi træffer i vores liv. Kristus tjente, det skal vi også, men en gang imellem føler jeg, at det bare er noget der skal overstås. Så forsvinder glæden ved at tjene.

Vi har vores handlefrihed, måske skal vi bare en gang imellem bruge den til at sige nej.

Vi ved, hvilke ressourcer vi har, og der kommer tidspunkter i vores liv, hvor vi simpelthen ikke har noget at give af.

Men som kong Benjamin i Mormons Bog sagde: Hvis jeg havde ville jeg.

Hvis vi siger nej til tjeneste, fordi vi er bange, må vi bede om at få mere tro.

Hvis vi siger nej af egoistiske årsager, må vi bede om Kristi rene kærlighed.

Hvis vi ikke har noget at give af, må vi bede om vejledning til at sætte vores begrænsninger.

Herren accepterer alle former for tjeneste.

Lad os bruge vores frihed til at vælge vist.

Simon Johannesen
Grenspræsident i Nykøbing Falster Gren

Frelsesplanen
Jeg er taknemmelig for, at Herren har brug for mig til at prædike evangeliet.

Jesus beredte vejen, så dersom vi ønsker det, kan vi komme tilbage til vor himmelske Fader. For at gøre os værdige til at vende tilbage har vi fået dette jordeliv, handlefriheden.

Den snævre port er en stor kamp. Det er ikke noget, vi bare får. Der skal kæmpes hårdt.

Men det jeg har sagt ja til i dåbens vande, det er kampen værd, nemlig at kunne vende tilbage til min himmelske Fader og forhåbentlig med en god karakter i baglommen.

Peter Koch
Ældsternes kvorumspræsident i Frederiksberg Ward

Om sandheder
Der er to slags sandheder. Dem, der er menneskeskabte, og Herrens sandheder.

Menneskets sandheder forandres. Men Herrens sandheder er kundskaben om tingene, som de var, og som de skal blive.

Evige sandheder er uforanderlige og uforgængelige.

Michael Olsen
Medlem af stavens højråd

Om Mormons Bog
Jeg har fået et stærkt og dejligt vidnesbyrd om Mormons Bog. Det stammer fra, at jeg manglede en forståelse for Mormons Bog. Man kan i det lange løb ikke forlade sig på sine forældres vidnesbyrd.

Mit vidnesbyrd om Mormons Bog har gjort, at jeg i dag kan stå foran jer og fortælle jer, at jeg ved, at Joseph Smith er Guds profet.

Vi er meget opsatte på at få andre mennesker til at læse Mormons Bog, men lad os også selv læse den.

Bo G. Wennerlund

Bo G. Wennerlund
Præsident for templet i Stockholm

Om kærlighed
I morges ringede jeg til min kone og spurgte, om hun havde bedt morgenbøn. Det havde hun ikke, så det gjorde vi sammen gennem telefonen.

Når vi er færdige med vores mission i templet, skal vi holde guldbryllup sammen.

Jeg elsker hende højere i dag, end da jeg giftede mig med hende.

Jeg er sikker på, at den kærlighed, jeg føler for hende, hjælper mig til at blive mere som kristus.

Om templet
I, der allerede har været i Herrens hus, ved, at der ikke findes anden mulighed for en mand og kvinde for at komme ind til Herren, end ved at deltage i de ordinanser, der foregår i Herrens hus.

De der er gået forud for os på den anden side uden at have haft evangeliet, uden templets velsignelser, de har det i øjeblikket, som om de var i fængsel. Og vi skal befri dem.

De kan ikke blive frelst uden os.

Vi kan ikke blive frelst uden dem.

Jeg vil gerne invitere hver eneste en af jer, der er her i dag, til at komme til templet for jeres egen skyld, men også for jeres forfædres skyld.

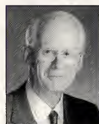
Søster Nunne Andersen
Den Danske Mission

Om missionering
Jeg beder hver dag for, at mange af vores lands- →

mænd vil være lydhør over for de missionærer, der er udsendt af vores profet til at prædike evangeliet for dem.

Hvis vi får Guds ord helt ind i vores sjæl, sind og tanke, så vil Kristi ord fylde os fuldstændig.

Vi må hjælpe missionærerne, ikke fordi vi skal, men fordi vi ikke kan lade være.

Præsident Andersen
Præsident for
Den Danske Mission

Om at være medlem af Kirken
Det at være en sidste dages hellig, er at være virksom og optaget.

Men ikke kun optaget af egen frelse, men også af andres.

Om lykken
Lykken er ikke noget, vi skal finde for enden af vejen, men langs med vejen.

Om tid
I vores moderne informationssamfund er der mange fristelser, der kan tage vores tid fra os.

Profeten sagde ved konferencen, at vi skulle være villige til at give noget mere tid til Kirken.

Den, der kun gider gøre det, han har lyst til, vil finde ud af, at han ikke har lyst til noget som helst.

Christopher Victor

Om vores kendskab til Frelseren
Gud ønsker, at vi skal kende Kristus. Han døde for os.

Ved at kende Kristus kan vi opnå evigt liv. Citeret fra Moses' skrivelser i Den Kostelige Perle, dette er det evige liv at kende Gud og Kristus.

Wendy Gram

Wendy Gram

Om glæde
Skrifterne taler meget om glæde.

Herrens glæde i os er de vidnesbyrd, vi modtager om ham. Hvis det vidnesbyrd, vi har om Joseph Smith, brister, mister vi også alle vores andre vidnesbyrd.

Det illustrerer også, hvorfor man skal starte på bunden af en trappe. Der skal være modsætninger i alle ting. Der vil være prøvelser, og glæde er noget, der skal læres.

Thomas Hornslet kaldet til biskop i Københavns 3. Ward

Den 17. september 1995 blev biskop Carsten Gram afløst efter 3 år som biskop for Københavns 3. Ward. Biskop Gram flytter i nærmeste fremtid med sin familie til Frankfurt i Tyskland, hvor han arbejder for Kirkens oversættelse i Europa. Thomas Hornslet, 34, blev indsat som wardets nye biskop.

I 8 år har 3. Wards nye biskop været medlem af Kirken. Og det har været otte vidunderlige og travle år, fortæller den nyligt kaldede biskop, der sammen med sin familie bor i Gentofte nord for København.

Thomas Hornslet er gift med Pernille og sammen har de datteren Camilla på 7 år og Christoffer på 4 år.

Det var Pernille, der for snart 10 år siden introducerede biskoppen til Kirken. Det skete allerede anden gang, de var sammen. Efter 3 måneders bekendtskab friede Thomas, og 3 måneder senere blev de gift.

– Det var aldrig noget krav fra min kones side, at jeg blev medlem af Kirken, men jeg lovede, at jeg ville undersøge Kirken, fortæller biskop Hornslet.

Undersøge Kirken kom han til ret hurtigt. Allerede før brylluppet flyttede Pernille sit stjerne-abonnement hen til deres nye adresse og skiftede det til navnet Hornslet. Det var der nogle på distributionscentret, der reagerede hurtigt på, og to missionærer blev kontaktet og sendt ud for at se, hvem den nye abonnent var.

Det blev begyndelsen til biskoppens omvendelse og mange dejlige åndelige oplevelse fulgte.

– Den allerførste gang jeg var med i kirke var til en stor fireside, hvor man simulere et flystyrt. Det var en meget spændende oplevelse, specielt fordi jeg altid havde haft en fornemmelse af, at der var et liv efter livet, fortæller biskoppen.

– Hele aktiviteten sluttede med et vidnesbyrdsmøde, og der sad vi ved siden af en af Pernilles veninder, der var rørt. Jeg spurgte, hvorfor hun græd og syntes, det var lidt mærkeligt, fortæller Thomas Hornslet, der tilføjer, at mødet gjorde stort indtryk på ham. →

Kort tid efter kom ældste Neal A. Maxwell til landet. En af de missionærer, der kom i familien Hornslets hjem ville frygtelig gerne op og trykke ham i hånden, og han fik Thomas overtalt til at gå med. Inden de nåede frem til ældste Maxwell, havde Thomas spurgt missionæren, hvordan man sagde undersøger på engelsk.

Da ældste Maxwell mødte Thomas Hornslet og fandt ud af, at han ikke var medlem af Kirken, tog han ham i hånden og udtalte: »Hvis du fortsætter med at undersøge Kirken, vil du blive et trofast medlem af Kirken, og du vil blive viet i templet for tid og evighed.«

– Da vidnede Ånden virkelig for mig, fortæller biskop Hornslet, der fortæller, at han da var blevet mere bevidst overfor Åndens påvirkning.

Blev døbt og viet

Kort tid efter denne oplevelse blev Thomas Hornslet medlem af Kirken, og året efter blev parret viet i templet i Stockholm og ældste Maxwells udtalelse gik derved i opfyldelse.

– Som nyt medlem af Kirken havde jeg mange udfordringer, fortæller biskop Hornslet. Bl.a med at betale min tiende.

På daværende tidspunkt boede vi en lejlighed, der var alt for dyr, og jeg havde også en bil. Det blev besluttet at sælge begge dele for at få styr på økonomien.

For biskop Hornslet, der blot var et ganske nyt medlem af Kirken, blev denne oplevelse meget speciel. Lejligheden blev solgt uden problemer og det blev bilen også, men så skulle familien jo have et andet sted at bo.

Biskoppens farmor døde lige i den periode, hvor alle disse beslutninger skulle træffes, og hendes lejlighed

Biskop Thomas Hornslet fra Københavns 3. Ward. (FOTO: TD)

ville bare være perfekt at overtage. Den var stor, lå centralt på Frederiksberg, og den var billig.

Både Thomas og Pernille følte, at det var den helt rigtige beslutning for deres familie og ansøgte straks om at kunne overtage lejligheden. Det blev dog hurtigt konstateret, at for at kunne overtage lejligheden skulle man havde mindst to børn, så den drøm gik hurtigt i vasken.

Imidlertid havde både Thomas og Pernille følt ganske tydeligt, at denne lejlighed skulle være deres, så det var ikke rigtig til at forstå. Desværre var der ikke noget at gøre, så parret fandt en anden lejlighed, der var dobbelt så dyr med halvt så meget plads. Det var det bedste, de kunne finde. Selvom det ikke føltes helt rigtigt, besluttede de sig for at tage denne lejlighed. Men lige før de skulle ud af døren for at underskrive kontrakten, ringede telefonen. Det var angående den anden lejlighed. Der var flere forskellige familier, der havde været inde at se på den, men der var ingen af dem, der ville have den, så hvis familien Hornslet stadigvæk var interesserede, kunne de få den.

– For os var det et kæmpe vidnesbyrd, siger Thomas Hornslet, der har mange lignende oplevelser, der bekræfter, hvordan Herren hjælper os og gør det muligt for os at efterleve hans befalinger.

Ung i Kirken

På trods af sine få år som medlem af Kirken er 3. Wards nye biskop ikke uden erfaringer i Kirken. I de otte år han har været medlem af Kirken, har han været medlem af Københavns Stavs højråd i de fire, han har været kvorumspræsident, vejleder i Unge Mænd og aktivitetsformand, altsammen i Københavns daværende 4. Ward.

For ca. 6 måneder siden skiftede biskoppen job. Biskop Hornslet, der til dagligt er regnskabschef, kom fra et utroligt tidskrævende job til et lignende job i et andet firma, der til gengæld var meget mere familieorienteret. Netop dette jobskift har gjort det muligt at sige ja til kaldelsen som biskop, der tager en hel del tid.

Biskop Hornslet valgte bror Aage Brock som førsterådgiver og bror Jan Meilsøe som andenrådgiver.

– Mit store ønske er at være biskop for et ward, som vokser, og et ward, hvis medlemmer er sande sidste dages hellige, siger den nye biskop. Derfor ønsker jeg også at lægge vægt på, at wardets medlemmer har en tempelanbefaling.

– I den korte tid jeg har været biskop, har jeg allerede haft mange specielle oplevelser med wardets medlemmer, og det glæder jeg mig meget over, slutter biskop Hornslet.

SP

Medlemmer og missionærer koncentrerer indsatsen i Nykøbing Falster

Medlemmer og fuldtidsmisionærer arbejder sammen i Nykøbing Falster. (FOTO: Jesper Paulsen)

Lørdag den 25. november kl 11:00 var vi ca. 20 stavs- og fuldtidsmissionærer, der mødtes på Højbrogade nr. 19, kirken i Nykøbing Falster.

Sammen med grenspræsidenten havde vi en spændende dag foran os, der begyndte med en lille åndelig komsammen, hvor bl.a. Kim Carlsson holdt en tale om hans omvendelse til Kirken. Efter mødet, der skabte en rigtig god missionærånd, fik vi tildelt hver vores opgaver, som i forvejen var arrangeret af Nykøbing-ældsterne Kofoed og Blackburn.

Tog til Vordingborg

Ældste Ralph og jeg fik til opgave at tage til Vordingborg for der at kontakte folk på gågaden. Ud af de 20 mennesker, vi nåede at kontakte, var 5 af dem positivt indstillede over for Kirken.

Vi mødte en mand, der i forvejen kendte kirken gennem gode venner i Københavns 3. Ward. Derefter en dame, hvis mor var medlem af Kirken i Norge. Vi kom også i snak med en ung pige, der i forvejen var medlem af Kirken, men som helt havde mistet forbindelsen til Kirken.

Vores næste oplevelse var meget speciel, idet vi mødte en dame, der forsøgte at finde Gud, efter en åndelig oplevelse hun havde haft for ti år siden. Vi forærede hende en Mormons Bog, som hun meget gerne ville læse samtidig med, at hun fik missionærlektionerne. Hun kom →

endda selv ind på, hvordan man eventuelt kunne blive medlem, hvis hun nu fandt ud af, at Kirken var sand.

Den sidste person, vi mødte, var en ung mand, der selv kontaktede os på gågaden, for at spørge mig, om jeg kom fra Utah. Skuffet måtte jeg dog fortælle ham, at jeg desværre kun kom fra Bagsværd. Han var en ung bror, der havde mistet forbindelsen til Kirken, men som ønskede at vende tilbage igen.

Mad og fireside i Kirken

Efter disse dejlige oplevelser tog ældste Ralph og jeg tilbage til kirken i Nykøbing F, hvor vi mødtes med de andre igen til en god middag tilberedt af Hjælpeforeningen.

Som afslutning på dagen holdt vi en fireside, der gennem Kirkens Informations- og samfundstjeneste var blevet annonceret i samtlige lokalaviser i Nykøbing Falster.

Foruden os medlemmer deltog der tre gæster ved firesiden, hvor vi bl.a. så filmene »Menneskets søgen efter lykke« og »Det første syn«.

Alt i alt nåede hele flokken, at kontakte 217 mennesker, at forære 8 eksemplarer af Mormons Bog væk og at få 19 aftaler, hvor missionærerne kunne komme tilbage og fortælle om Kirken.

Da jeg tog fra Nykøbing Falster var det med glæde og tilfredshed i hjertet over at have tjent Herren ved at forkynde evangeliet for nogle af hans børn. Det er mit vidnesbyrd, at hvis medlemmerne støtter op om missionsarbejdet vil der uden tvivl ske mirakler.

I stavsmissionspræsidentskabet ser vi frem til at gentage succesen i det nye år og håber på medlemmernes deltagelse.

Jesper Stenholm Paulsen *er medlem af Københavns 3. Ward og tjener som 2. rådgiver i Stavens Missionspræsidentskab.*

Samtlige presemeddelelser kom i lokalaviserne.

LØRDAG 25. november

MØDER & FOREDRAG

NYKØBING F.
Kl. 17.00: Jesu Kristi Kirke af sidste dages hellige: Videoaften om meningen med livet. Højbroggade 19.

NYSTED
Kl. 14.00: Nysted Sejlklub: Generalforsamling. Afriggerfest kl. 19.00.

SYDFALSTER
Kl. 12.00: Lions Club Sydfalster: Hyggeeftermiddag for ældre borgere. Idestruphallen.

SPORT

SAKSKØBING
Kl. 7.00 - 15.00: Sakskøbing Sportsfiskerforening: Fladfisketur. Afgang fra klubhuset kl. 7.00.

Video-aften om meningen med livet

— Hvorfor er vi her på jorden? Var vi til, før vi blev født? Hvad sker der, når vi dør? - Dette er spørgsmål, som de fleste mennesker på et eller andet tidspunkt i livet stiller sig.

— NU er der mulighed for at høre Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Helliges svar på disse spørgsmål. Lørdag, den 25. november 1995 klokken 17.00 er der video-aften i kirkens lokaler på Højbrogade 19, Nykøbing F., hvor disse spørgsmål vil blive behandlet. Alle interesserede er velkomne til denne aften, hvor der er fri entré.

— Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige er det korrekte navn på den kristne trosretning, der i offentligheden bedst er kendt som Mormonkirken.

Meningen med livet på video

NYKØBING F. - Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige går nu videovejen for at formidle budskabet »Meningen med livet«.

- Hvorfor er vi her på Jorden?

- Var vi til, før vi blev født?

- Hvad sker der, når vi dør?

Det er spørgsmål, de fleste stiller sig før eller siden i livet.

Nu er der så mulighed for at høre svarene - endda på video..

Lørdag 25. november kl. 17 holder kirken en videoaften i kirkens lokaler Højbrogade 19. Alle interesserede er velkomne og der er fri entrè.

Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige er i offentligheden bedst kendt som Mormonkirken, men førnævnte betegnelse er det korrekte navn for denne trosretning.

Meningen med livet

Hvorfor er vi her på jorden? Var vi til, før vi blev født? Hvad sker der, når vi dør? - Dette er spørgsmål, som de fleste mennesker på et eller andet tidspunkt i livet stiller sig.

Nu er der mulighed for at høre Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Helliges svar på disse spørgsmål. Lørdag 25. november kl. 17.00 er der video-aften i kirkens lokaler på Højbrogade 19 i Nykøbing F., hvor disse spørgsmål vil blive behandlet. Alle interesserede er velkomne til denne aften, hvor der vil være fri entré.

Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige er navnet på den kristne trosretning, der i offentligheden bedst er kendt som Mormonkirken.

Julekoncert med Københavns Stavs unge piger

Koret med de unge piger fra Københavns Stav (FOTO: TD)

Søndag den 10. december fik gæster og medlemmer af Københavns Stav en rigtig dejlig oplevelse. Et pigekor, dannet af stavens unge piger, havde til lejligheden sammensat et julebudskab i sang og billeder.

Wendy Gram, Københavns 3. Ward, var oplæseren, der tog publikum på en rejse tilbage til Kristi tid her på jorden. Fortælleren gennemgår Jesu liv og gerning, som hun oplevede det på nært hold.

Koret, der bestod af 15 unge piger, repræsenterede mange af stavens enheder og sang smukt julesalmer, der passede til oplæserens budskab.

Under hele programmet kunne publikum glæde sig over dejlige lysbilleder af begivenheder fra Kristi liv, malet af bl.a. den kendte danske maler Carl Bloch.

Ann-Mari Lindberg, præsidentinde for UP i Københavns Stav, fortæller, at man i stavens UP hele året har haft som mål, at pigerne skulle lære Kristus bedre at kende og derigennem styrke deres vidnesbyrd om ham. Denne aften var højdepunktet for de ledere og piger, der deltog.

– Ånden var utrolig stærk, og vores unge piger fik megen ros af de tilstedeværende, der gav udtryk for at det havde været en dejlig oplevelse, siger Ann-Mari Lindberg til »Kirkenyt«.

Stavens unge piger fortjener stor ros for deres indsats.

SP

De hellige tre konger nåede frem

Johannes Møllehaves musical om de hellige tre kongers strabadser opført i Københavns 1. & 3. Ward.

I september 1995 besluttede man i den fælles AP og UP i Københavns 1. og 3. Ward, at man til jul ville opføre Johannes Møllehaves morsomme julemusical: »De hellige tre konger – eller hvordan skal vi nå frem til jul«. Stykket beskriver med Johannes Møllehaves sædvanlig humor, hvorledes det er lige ved at mislykkes for de hellige tre konger at nå frem i tide til Jesu fødsel i Betlehem.

Stykket blev opført i forbindelse med juletræsfesterne i de to københavnerward og blev en stor succes

– Vi ønskede at få de unge til at opføre dette stykke, fortæller bror Henrik Bryde, der er leder for de unge mænd i Københavns 3. Ward, fordi det dels kunne indgå i de unges målsætningsprogrammer, dels ønskede vi som ledere at introducere de unge for denne form for kultur, og dels havde flere af vi ledere selv haft gode erfaringer med at deltage i skuespil, da vi selv gik i GUF.

– Vi var nødt til at omskrive nogle af teksterne, fortæller Søs Gram, der er UP-præsidentinde i Københavns 3. Ward. For eksempel omskrev vi tre sange og tekster til også at omfatte danse for at variere stykket og involvere flere unge.

De unge blev opdelt i grupper, som arbejdede med forskellige områder. Det var bror Helge Nørrung, der er præsident for de unge mænd i Københavns 1. Ward, der havde opgaven med at instruere skuespillerne.

– Det største problem var nok hver gang at fange de unges opmærksomhed, når vi var nødt til at øve tre til fire gange om måneden, beretter Søs Gram.

– Det var hårdt for de unge, men jeg tror, at da de stod oppe på scenen og modtog hyldesten fra tilskuerne, havde de det dejligt, slutter bror Henrik Bryde.

Red.

Koret, der sang Johannes Møllehaves tekster til elektronisk akkompagnement. (Foto: TD).

Fortælleren, der bandt stykket sammen. (Foto: TD).

De hellige tre konger iler af sted for at komme rettidigt til Betlehem. Søster Mette Andersen havde sammensat dragterne. (Foto: TD).

De unge mænd opfører »røverdansen«. (Foto: TD).

Tim Sandholdt Jensen blev den første biskop i det nyligt dannede Frederiksberg Ward

På Frederiksberg i København ligger på Priorvej Københavns stavscenter, der også huser det nye Frederiksberg Ward. Som et led i Stavens målsætning om at bringe Kirken ud, hvor medlemmerne bor omorganiserede staven i november måned eksisterende ward og grene og et nyt ward blev dannet i Tåstrup, der ligger i udkanten af København.

Med denne ændring bliver Frederiksberg Ward nu den enhed, der omfatter hele det indre København.

Tim Jensen, 29, blev kaldet som det nye wards første biskop, en kaldelse, der kom totalt bag på ham.

– Vor Herre kender mig godt, siger biskop Jensen. Han vidste, at hvis jeg havde for meget tid til at spekulere og planlægge, så ville jeg ikke have fungeret optimalt.

Det var mere tidspunktet for kaldelsen end selve kaldet, der kom bag på den nye biskop, der fortæller, at han engang i en fars velsignelse fik at vide, at han en dag ville blive biskop.

– Jeg syntes ikke selv, at jeg var parat nok, men vor Herre havde andre planer, og da præsident Koch kaldte mig oppe i templet, vidnede Ånden meget stærkt om, at det var rigtigt, fortæller biskop Jensen.

Biskop Tim Jensen fra Københanvs Frederiksberg Ward sammen med sin kone Karen og datter Pernilla. (FOTO: TD)

Tim Jensen er gift med Karen og sammen har de datteren Pernilla, der er to år.

– Det er kun, fordi jeg er gift med Karen, at jeg kan klare denne kaldelse, siger den nye biskop som et flot kompliment til sin kone.

Han understreger, at det kun er med sin partners støtte, at det kan lade sig gøre at virke i en kaldelse som biskop og tilføjer, at han har sin kones fulde støtte og opbakning.

Tim Jensen, der i det daglige virker som marketingskonsulent, har trods sin unge alder haft mange kaldelser i Kirken.

Sidst som medlem af stavens højråd. Han har desuden fungeret som rådgiver i stavens Unge Mænd, været Unge Mænds præsident i wardet samt wardets missionsleder. Biskop Jensen har yderligere tjent som stavsmissionær og været rådgiver i stavens søndagsskole.

Som mange andre unge medlemmer af Kirken tjente biskop Jensen også som fuldtidsmissionær. Det gjorde han i Den Danske Mission, hvor han var kaldet til at arbejde på Island.

Positiv reaktion

Medlemmerne af Frederiksberg Ward har reageret meget positivt på ændringerne, fortæller biskop Jensen.

– Jeg kan ligefrem mærke det løft, vi som ward har fået, siger den nye biskop.

– Vi er flere om at trække læsset, selvom vi er blevet færre. Og det kan gøre meget for missionæränden i wardet.

– Jeg er sikker på, at før vi lærer at passe på de medlemmer, vi har, vil Vorherre ikke give os flere nye medlemmer, siger biskop Jensen og tilføjer – derfor er det utroligt vigtigt, at vi passer på hinanden og rækker hånden ud til dem, der lige nu er mindre aktive.

I Frederiksberg Ward er der mange enlige ældre medlemmer og omsorgen og interessen for dem skal trappes op, udtrykker den nye biskop.

– Vi har bl.a. genindført julemiddag for enker og andre enlige som en måde at vise omsorg på, siger biskop Jensen.

En meget lille GUF

Sammen med sine rådgivere, der er Ole Nygaard-Petersen og Arnt Valgren, ønsker det nye biskopråd også at værne om wardets unge. Dem er der til gengæld ikke så mange af. Når de alle er samlet tæller Frederiksberg Wards GUF hele 3 medlemmer. Så for at give disse unge de bedste muligheder, er det besluttet, at de skal deltage i de ugentlige aktiviteter sammen med Københavns 1. og 3. Ward. Alle tre deltager i seminar i deres eget ward.

Far var stort eksempel

Tim Jensens far, Bent Jensen, der i mange år var biskop i det ward, der nu danner kernen i Frederiksberg Ward, har for wardets biskop været det største forbillede.

– Jeg så, hvor stor indflydelse den kaldelse havde på vores familie, siger Tim Jensen og tilføjer, at han som barn så, at den kaldelse også var hans mors.

– Jeg så også de kvaliteter, som min far udviklede, mens han var biskop, og det er min store drøm, at jeg selv må være i stand til at udvikle disse samme gode egenskaber, slutter biskop Tim Jensen.

SP

En hilsen fra Rønne gren

1995 vil først og fremmest blive husket som det år, hvor Rønne Gren fik to nye medlemmer, og hvor grenen efter næsten 1 år fik fuldtidsmissionærer igen. I februar kunne vi tage imod de første to i denne 'uddeling', og de genoptog straks arbejdet med at forkynde evangeliet på Bornholm. Deres og kommende missionærers indsats kunne lægges til mange tidligere missionærers arbejde på øen – og via medlemmers støtte og Helligåndens kraft kom dette på afgørende måde til at præge året, der gik.

To i TV2

En vigtig begivenhed i missionsmarken fandt sted i april måned, hvor ældsterne arbejdede på gågaden i Rønne. Ved et tilfælde (?) blev de opdaget af et reportagehold fra TV2 Bornholm, som besluttede at lave et indslag om dem. Det blev sendt fredag den 21. april 95 i den bedste sendetid og rummede næsten 6 minutters reportage og interview. Med ét slag fik en meget stor del af den bornholmske befolkning et godt og personligt billede af missionærerne. Effekten har bl.a. været, at flere mennesker kom i snak med missionærerne og dermed i kontakt med Kirken.

Der var en, der var to...!

2 dåb

Årets absolutte højdepunkter var de 2 dåb, som grenen med begejstring blev vidne til. Begge dåbshandlinger fandt sted i havet ved Arnager, hvor det første bornholmske medlem i øvrigt blev døbt tilbage i 1851. Det blev en åndelig og livsbekræftende oplevelse for alle der deltog, og Henry Nielsen (70) døbt 5. august og Tommy Dahl (25) døbt 3. september er idag meget aktive medlemmer af grenen. Denne 'gyldne' måned blev kulminationen på et år, hvor →

(næsten) alt, hvad der foregik i grenen, på en eller anden måde havde noget med missionærarbejde at gøre.

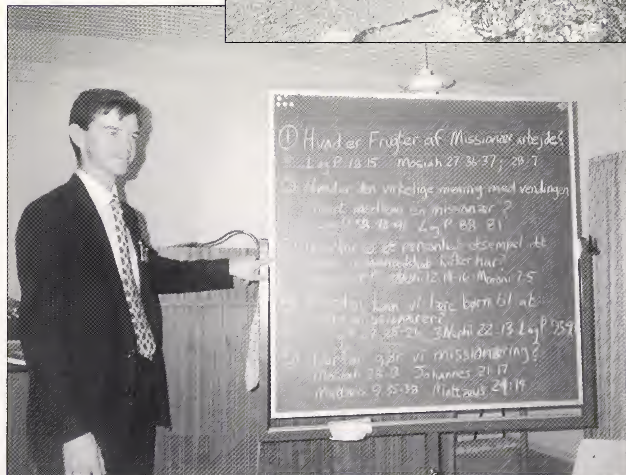
Tyskerne kommer!
Denne begejstrerede proklamation fra Erik Mogensen (4 år) skyldes en anden sommerbegivenhed – de adskillige feriende medlemmer, udenlandske og danske, som besøgte øen og Kirken. Flere af disse turister kommer trofast år efter år og er således blevet en del af grenen om sommeren.

Fra alle os til alle jer, med håbet om et godt og fremgangsrigt 1996 sender vi de bedste hilsener til jer alle fra solskinsøen Bornholm.

***Per Borgen** er rådgiver i grenspræsidentskabet i Rønne Gren.*

Kirkebygningen på Herman Blems Vej. (FOTO: Borgen)

Efter en pause har øen igen fuldtidsmissionærer. Her ses en ældste i gang med at instruere grenens medlemmer. (FOTO: Borgen)

Hjælpeforeningens præsidentinde i Københavns Stav besøger Bornholm

En søster fra Bornholm udtrykker sin tak til Stavens Hjælpeforening.

Lørdag og søndag d. 26-27. august 1995 havde vi i Rønne Gren besøg af stavens Hjælpeforening. Da jeg af vor hjælpeforeningspræsidentinde blev bedt om at skrive nogle linier om lørdagens oplevelser, tænkte jeg på, om jeg kunne gengive disse følelser med taknemlighed til disse søstre, som havde brugt tid og kræfter på, at vi her skulle få en god eftermiddag sammen. Ja, om det nu kunne blive så godt, som de nu fortjener det, i hvertfald et stort TAK!

Østersøen viste sig ikke fra den allerbedste side, så med endnu »gyngende« mave havde søstrene det hele gjort klar, når vi kom til kirken kl. 15. Efter sang og bøn fik hver enkelt lov til at fortælle om de svære og gode tider, vi havde haft i den tid, vi havde kendt kirken. Og det blev til flere gode tanker og vidnesbyrd.

Videre blev der så delt kuverter ud, hvor vi skrev vort navn på. I kuverterne lå der nogle små blanke papirer. Nu skulle disse kuverter vandre rundt, til vi fik vor egen igen. Denne gang var den bare ikke tom, men de små sedler lå som en overraskelse deri, skrevet af hver enkelt tilstedeværende. Pointen i det var, at vi skulle skrive det bedste, som fandtes i vore sidekammerater.

Vi var ikke mange, men hvor dejligt opløftende var det ikke at få noget at høre om sig selv – det var som en lille lektie. Ikke alene i dét øjeblik, men som man kan se på flere gange endnu og mindes denne eftermiddag.

Så tak til vore gæster, og tak fordi de var vært for en dejlig forfriskning. Tilligemed fik vi alle af stavens hjælpeforeningspræsidentinde et smukt kort med små vers, som vi fik med os hjem.

Og med disse ønsker skiltes vi for igen at mødes næste dag til søndagens møder.

Må jeg slutte med dette skriftsted i Paulus brev til Filipperne:

»Og i tillid til, at han, som har begyndt sin gode gerning i jer, vil fuldføre den indtil Kristi Jesu dag« (Fil 1:6).

***Inger Borgen** er medlem af Rønne Gren i Københavns Stav.*

Søstre fra grenen i Rønne. (FOTO: Borgen)

Mormonfolkedanserne gav forrygende show på Maglegårds allé

Her danser anden generation af Mormonfolkedanserne. (FOTO: TD)

Stemningen var på højtryk og salen var fuld, da 70 af stavens unge lørdag den 9. december 1995 underholdt med et genialt, flot og morsomt danseshow.

For de mange dansere og deres ledere er der gået utallige timers forberedelse for at få det flotte show i hus.

Mormonfolkedanserne, der snart har eksisteret i 30 år i Københavns Stav, holder i disse dage til huse i bygningen på Priorvej i København. Der kan man hver anden lørdag finde dem i bygningen fra 11:00 morgen til 6:00 aften.
I løbet af sådan en lørdag øver fire forskellige hold, og ved slutningen af øvetiden har langt de fleste af stavens unge haft en vidunderlig dag, hvor de har nydt og dyrket samværet med andre unge fra Kirken, drukket uendelige mængder væske samt hoppet og danset, så hatten passer. Skulle du sådan en lørdag komme forbi Priorvej, så er trykket ikke alene højt, men støjniveauet matcher.

Lisa Klein i rollen som Kristina der drog over prærien i evig gravid tilstand. (FOTO: TD)

Marion Als Anderson har de sidste 13 år været leder for danserne, og gruppen har under Marions fine ledelse opnået et fint omdømme i såvel lokalsamfundet som de steder, hvor de unge mennesker har turneret i det sidste årti.

Leder sig selv

I organisationen af Mormonfolkedanserne er princippet om, at oplære de unge til at blive ledere selv, fint implementeret.

Uden Marions uundværlige makkere Julie Bernskov og Line Toft kunne et show som det, der fandt sted i december måned, ikke løbe af staben. Men i det daglige er det de ældre dansere, der underviser de yngre, og det er et system, der fungerer særdeles godt, fortæller Marion, der dog tilføjer, at når det virkelig gælder eller det brænder på på en eller anden måde, ved alle godt, hvem høvdingen er.

Hvordan kan du dog blive ved år ud og år ind bliver Marion tit spurgt. Svaret er ligetil:

– Jeg kan slet ikke lade være, og det samme gælder for Julie, siger Marion.

Rejsen til Amerika

For mange, ikke mindst undertegnede, blev aftenens opvisning en oplevelse, der ikke skortede på nostalgi. Som gammel folkedanser kunne man nikke genkendende til den ene dans efter den anden, og minsandten om ikke mange af de smilende dansende unge mennesker ikke også til forveksling lignede yngre udgaver af dem, man selv engang svingede omkring sammen med.

– Ja, det er faktisk en sjov lille detalje, at mange af dem, der danser nu, er børn af dem, der i sin tid var med til at starte folkedanserne, siger Marion, der forklarer, at der blandt de dansende også er rigtig mange søskende.

Rejsen til Amerika følger en ung svensk kvinde på hendes rejse vestpå. Det skorter ikke på strabadser og børnefødsler, og imellem revolver og nævekampene på diverse westernsalloner blev der danset både cancan og clogget, så scenegulvet hoppede.

I rollen som Kristina så vi Lisa Klein fra Frederiksberg Ward, der gennem hele showet var gravid og fødte den ene søn efter den anden. Aftenen bød også på et musikalsk indslag fra salonsangerinden alias Dina Thomsen, der var så grinagtigt, at det næppe kunne være gjort bedre.

Salen var fuld og publikum morede sig. Vi har godt nok set mange af dansene før, men ikke med lige netop disse unge mennesker og deres energi, og mon ikke der blandt publikum var en eller to, der aldrig før havde set Mormonfolkedanserne, som fik sig en forrygende oplevelse de aldrig vil glemme.

Skulle der være nogle der har lyst til at se Mormonfolkedanserne opføre »Rejsen til Amerika« igen kan »Kirkenyt« oplyse, at showet vil blive gentaget igen i Tåstrup. Nærmere oplysninger om dato og sted kan man finde på wardets opslagstavle når det bliver aktuelt.

Inviter en ven, det vil du ikke fortryde.

Susanne Perkins

Søster Ellen Rasmussen fyldte 90

Den 27. november 1995 blev for Ellen Rasmussen en stor dag. Venner og familie strømmede til boligen i Hvidovre for at lykønske fødselaren, der hører til i det nyoprettede Tåstrup Ward i Københavns Stav.

Normalt gør søster Rasmussen ikke et stort nummer ud af sig selv, men bag den smilende facade gemmer sig en frisk og munter pige, der ikke er bange for at sige sin mening eller at kaste sig ud i noget nyt.

Søster Rasmussen, der er født på Langeland, blev i 1959 medlem af Kirken og har i de forgangne 36 år virket i mange forskellige stillinger i Kirken. Disse inkluderer bl.a. præsidentinde for Hjælpeforeningen 2 gange samt en tørn som sekretær i Søndagsskolen i hele 7 år.

Søster Rasmussen er en livlig og aktiv kvinde, der selv sørger for sine daglige indkøb. Fritiden bruger søster Rasmussen til at producere kunstbroderier, som hun for ti år siden begyndte at gå på kursus for at lære.

Kurset er efterhånden blevet mere for det sociale samværs skyld, for efter ti år er søster Rasmussen blevet lidt af en ekspert.

Søster Rasmussen har tre børn og også børne og -oldebørn.

På spørgsmålet om søster Rasmussen når at blive 100 år, lød svaret kvikt og uden tvivl: »Selvfølgelig.«

»Kirkenyt ønsker søster Rasmussen hjertelig tillykke med de 90 og held og lykke de næste ti år.

SP

Trods sine 90 år tager søster Rasmussen stadigvæk på sygebesøg for at glæde andre. (FOTO: TD)

Søster Ellen Rasmussen med sit kunstværk af Leonardo Da Vinci's kendte maleri »Den sidste nadver«. (FOTO: Ellen Rasmussen)

Afrikansk mand så templet i en drøm

Uddrag af et brev til Church News fra søster Child, der tjener som fuldtidsmissionær med sin mand i Nigeria Port Harcourt missionen. Bror og søster Child kommer fra Rupers 1. Ward i Idaho i USA.

Som missionærer i Port Harcourt missionen i Nigeria, deltog vi for nyligt i Anthony Ozodimma Obinnas begravelse i Aboh Mbaise i Nigeria. Han døde den 25. august 1995.

Bror Obinna, der blev 67, var skolelærer og leder og den første, der blev omvendt til Kirken og døbt under det første indledende besøg til Vestafrika af ældsterne Rendell Mabey og Edwin Q. Cannon og deres hustruer.

De ankom i Lagos den 8. november 1978, og bror Obinna blev døbt den 21. november. Bror Obinna havde haft kontakt med Kirken de foregående 8 år og havde organiseret en uofficiel gruppe, der mødtes under Kirkens navn. Han blev kaldet til at være den første grenspræsident.

Ved hans begravelse blev der sagt følgende om ham: »Hans karriere som lærer spredte sig over en periode på fire årtier. Han var en fuldendt lærer, der taklede sin profession med så megen hengivenhed og kærlighed, at han var afholdt af mange af hans elever.

Det faktum, at hans elever senere blev læger, ingeniører, akademikere med betydeligt omdømme og i øvrigt udmærkede sig inden for mange andre aspekter i livet, er et vidnesbyrd om det gode grundlag, han som lærer lagde for dem.

Om sin omvendelse til Kirken, skrev bror Obinna selv, at han i 1965 havde en drøm, hvori han blev ført til en smuk bygning, der var meget elegant og kompliceret i dens design. Igen i 1969 og 1970 gentog drømmen sig.

I 1970, under den nigerianske borgerkrig, mens bror Obinna var tvunget til at blive i sit hjem, læste han tilfældigvis i et gammelt nummer af Det Bedste fra 1958, der indeholdt en artikel om Kirken og et billede af Salt Lake templet. Da han så billedet, blev han meget begejstret. Han var sikker på, at dette var et billede af bygningen fra hans drøm.

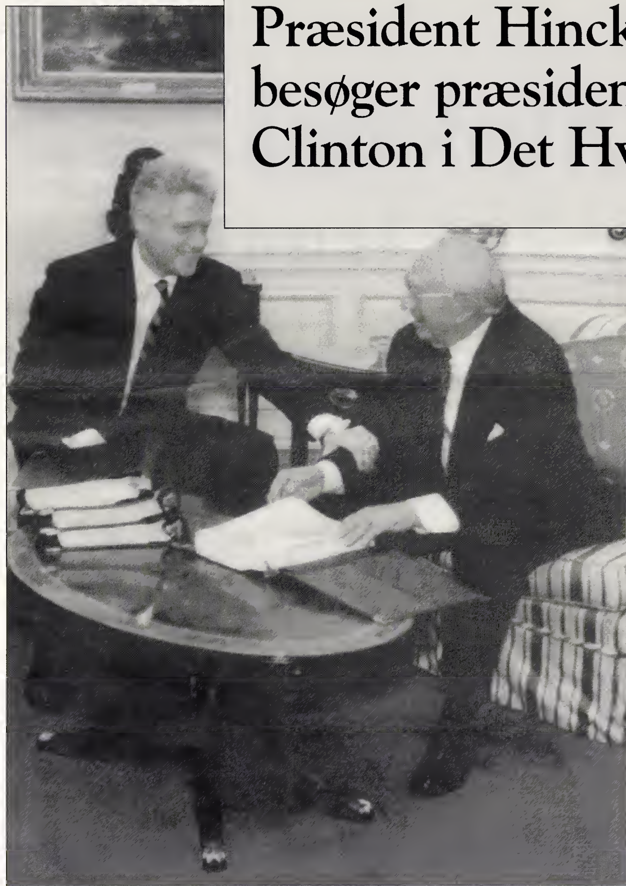
Bror Obinna kontaktede straks missionsafdelingen i Salt Lake City, Utah, men han måtte vente 8 år, før de første missionærer kom til Nigeria. Der gik ikke engang to uger fra deres ankomst, før bror Obinna og forskellige medlemmer af hans familie blev døbt. Det meste af bror Obinnas familie er nu medlem af Kirken, og mange af dem var til stede ved hans begravelse.

Selvom jeg aldrig har haft det privilegium at møde bror Obinna var jeg utrolig imponeret over den stærke ånd, der var tilstede ved hans begravelse.

Man fornemmede tydeligt, at han var en af Herrens udvalgte der med sikkerhed havde udført sin jordiske mission ved at bringe evangeliet til Nigeria og Afrika.

CN/RED

Præsident Hinckley besøger præsident Clinton i Det Hvide Hus

Præsident Hinckley besøgte den amerikanske præsident Bill Clinton i Det Hvide Hus. (FOTO: Church News)

Ved et historisk besøg hos den amerikanske præsident Bill Clinton i Det Hvide Hus den 13. november overrakte præsident Hinckley personligt præsidenten en kopi af Det Første Præsidentskabs proklamation om familien. Ved samme lejlighed overrakte profeten også præsidenten en bog indeholdende en kopi af præsidents anetavle, der gik 6 generationer tilbage. En anden bog, der indeholdt anetavlen for den amerikanske førstedame Hillary Rodham Clinton, blev også overrakt. En kopi af begge familiers anetavler blev præsenteret til parrets datter Chelsey.

Præsident Hinckley beskrev præsident Clinton som værende meget taknemmelig for gaven.

– Han kiggede bogen igennem, og vi talte om hans forfædre, sagde præsident Hinckley.

Talte om familien

Familien var det dominerede emne der blev talt om mellem den amerikanske præsident og Kirkens profet.

– Det er vores holdning, at hvis vi skal forbedre nationen, så må vi begynde med at forbedre familien, sagde præsident Hinckley under en pressekonference umiddelbart efter besøget hos den amerikanske præsident.

Profeten har tidligere mødt præsident Clinton. Det var i 1992 ved et besøg under den amerikanske valgkamp. Ved dette besøg mødtes Bill Clinton med Det Første Præsidentskab i Salt Lake City.

– Vi havde et vidunderligt besøg, fortalte præsident Hinckley, der tilføjede, at vicepræsident Al Gore også var tilstede under noget af samtalen.

Ældste Neal A. Maxwell, medlem af De Tolvs Kvorum og formand for Kirkens komité for informations-og samfundstjeneste, ledsagede præsident Hinckley til Washington.

Overrækkelsen af proklamationen til præsident Clinton ledte til en samtale om familiens betydning. Præsident Hinckley udtalte, at præsident Clinton påskønnede, hvad Kirkens ledere havde at sige om familiens betydning, og udviste stor respekt for deres synspunkter.

Præsident Hinckley sagde også, at præsident Clinton på det sidste har talt meget om vigtigheden af familien, og for det udtrykte Kirkens ledere deres taknemmelighed over for den amerikanske præsident.

Under det 30 minutters lange besøg diskuterede de to ledere slet ikke politik.

Under en reception for SDH-medlemmer af den amerikanske kongres udtalte præsident Hinckley, at han ikke var kommet til Washington for at diskutere politik, men for at fortælle præsident Clinton, at vi som kirke beder for ham, som vi gør for alle valgte ledere.

RED

Biskop Bateman udpeget som præsident for BYU

Biskop Merrill J. Bateman, som i øjeblikket er Kirkens Præsiderende Biskop, er den nye rektor for Brigham Young University i Provo i Utah i USA. Han vil samtidig tjene i De Halvfjerds' Første Kvorum.

Udnævnelsen, der har virkning fra 1. januar 1996, blev bekendtgjort af præsident Gordon B. Hinckley, som er formand for BYUs bestyrelse.

Ældste Bateman efterfølger Rex E. Lee, som har anmodet om at blive frigjort fra sin stilling grundet voksende helbredsproblemer. Rex E. Lee blev udpeget som BYUs 10. rektor i oktober 1989.

Ældste Bateman, der er 59, har tidligere været tilknyttet BYU, idet han der har undervist i økonomi og været dekan for ledelsesfakultetet. Han har tidligere undervist i økonomi på Ghanas universitet samt undervist i økonomi på det amerikanske flyvevåbens akademi i Colorado. Han har tjent i forskellige lederstillinger i chokoladefirmaet Mars i USA og England. Han ledte sin egne konsulent- og investeringsfirmaer, da han blev kaldet til De Halvfjerds' Andet Kvorum i juni 1992. Han blev kaldet som Den Præsiderende Biskop i april 1994.

Ældste Bateman har udover sin forretningskarriere viet sit liv til tjeneste i Kirken. Han har som voksen tjent som biskop, og som højrådsmedlem syv gange og to gange som stavspræsident. Han var regionalrepræsentant, da han blev kaldet som generalautoritet. Han har siden tjent som præsident for Kirkens Asien Nord Område, der er baseret i Tokyo.

Ældste Bateman, der er født i Lehi i Utah, læste til sin bachelor-eksamen i økonomi ved University of Utah og tog doktorgrad i økonomi ved Massachusetts Institute of Technology. Han giftede sig med Marylin Scholes i 1959 i templet i Salt Lake City. De har syv børn og 16 børnebørn.

Kirkens velfærdsindsats vokser over hele verden

SALT LAKE CITY – Selvom Kirken har været aktivt involveret i nødhjælp og humanitær indsats over hele verden i mange år, er der lagt en stigende vægt på denne indsats i det sidste ti-år. Kirken fokuserer på at frelse liv og lindre lidelse samt øge uafhængighed og produktivitet hos mennesker i risikogrupper. Nye tal viser, at Kirken siden 1985 har iværksat 1.154 hjælpeprojekter og 209 uafhængighedsprojekter i mere end 114 lande.

Denne humanitære indsats har fast udgangspunkt i kong Benjamins formaning: »Når I er i jeres medmenneskers tjeneste, tjener I blot Gud« (Mosiah 2:17).

Kirkens humanitære indsats har i det forløbne år omfattet deltagelse i flere end 400 hungersnød-, infrastruktur og hjælpeprojekter i Asien, Østeuropa, Afrika, Latinamerika, Caribien, USA og Canada. Kirken har sammen med mere end 350 private hjælpeorganisationer, samfundsorganer og andre kirker deltaget i disse projekter.

Midlerne til denne hjælp er kommet fra medlemmer og andre bidrag. Meget af naturaliehjælpen (ikke i penge) er tilvejebragt gennem produkter, som er produceret og givet af Kirkens medlemmer.

Tøj og mad

Projekterne i 1994 omfatter så forskellige aktiviteter som at sende over 4 millioner tons brugt tøj med skib i og uden for USA til fordeling blandt flygtninge, tvangsforflyttede familier og andre trængende enkeltpersoner. Særlig opmærksomhed har været vist over for behovene i Rwanda, hvor der er blevet skænket for ca. 8 millioner kroner i form af mad, tøj, medicin og anden hjælp til flygtningene. Yderligere madvarer er blevet givet til fordelingscentraler og madvareprogrammer for hjemløse og trængende i adskillige nationer.

Katastrofehjælp er blev ydet til medlemmer og ikke-medlemmer efter orkaner, vulkanudbrud, jordskælv og andre naturkatastrofer i Japan, Afrika, Filippinerne, Pakistan og i USA.

Hjælp til Østeuropa

Der fokuseres i øjeblikket på at hjælpe de trængende befolkninger i en række østeuropæiske lande og lande, som tidligere var en del af USSR. Der er blevet sendt mad, tøj, medicinsk udstyr, lærebøger og andre forsyninger til Rusland, Letland, Estland, Litauen, Moldavien, Rumænien, Bulgarien, Kroatien, Albanien, Ukraine og Polen i 1994.

Kirken har i stigende grad reageret på anmodninger fra regeringer, hvor der eksisterer særlige behov for modne missionærpar med færdigheder og erfaring i medicin, uddannelse, handicaphjælp og andre liberale erhverv. Fuldtidsmissionærægtepar udfører nu humanitære missioner i Europa, Afrika, Asien og Latinamerika. Læger, sygeplejersker, lærere og andre har udført kortere konsulentopgaver for ministerier, hospitaler, skoler og andre institutioner i mange lande.

Støtte til lokale projekter

Mange projekter har beskæftiget sig med at bekæmpe årsagerne til fattigdom og lidelse ved at støtte lokal infrastrukturprojekter. Behandling af fødevarekorn i Ghana, læseprogrammer i Afrika, andelslån i landsbyer i Thailand, Costa Rica, El Salvador og Nicaragua samt landbrugsudvikling i Zimbabwe og Kenya er eksempler på sådanne projekter.

Selv om Kirken somme tider selv iværksætter programmer, så kanaliseres indsatsen ofte gennem andre organer, som har ry for ærlig og effektiv indsats.

Men måske vigtigere end Kirkens hjælp som institution er det bidrag, som de hellige yder direkte overalt i verden. Medlemmer og fuldtidsmissionærer yder millioner af timer i form af barmhjertighedstjeneste og humanitær tjeneste i de samfund, hvor de lever eller tjener.

Tal 1985-1995

Antal velfærdsmissionærer i 43 lande	383
Antal større katastrofehjælpsaktioner (1985-95)	73
Humanitær hjælp (1985-1994):	
• Kontanthjælp	142,5 mil. kr.
• Total værdi af hjælpen	435 mil. kr.
• Lande hjulpet	109
• Madhjælp (ton)	3.615
• Medicinudstyr fordelt (ton)	243
• Tøjhjælp (ton)	11.200